

„Voi bate păstorul ...”

Verset călăuzitor: Matei 26.31

Matei 26.31: „Voi bate păstorul și oile turmei se vor risipi.”

Să presupunem că sunteți rugați să spuneți ceva despre sfârșitul vieții lui Isus din Nazaret; ce ați spune? Probabil aceasta, că unul din ucenicii Lui se numea Iuda și L-a trădat; că cei din poporul Lui L-au dat în mâna romanilor și guvernatorul Pilat din Pont sub presiunea iudeilor a dispus răstignirea Lui. În privința aceasta ați reda destul de exact cele petrecute. Și cu toate acestea nu ați amintit lucrul cel mai important. Ați redat numai ceea ce s-a petrecut „înaintea ochilor poporului Israel”, însă sensul profund al celor petrecute nicidecum nu l-ați amintit.

Ceea ce trebuia să se petreacă cu El, Isus Hristos a prorocit clar urmașilor Lui, și anume a făcut-o în două feluri. Sau mai bine spus, El a ilustrat aceasta din două puncte de vedere.

El a lămurit urmașilor Lui partea pe care o vor avea oamenii. Această parte cuprindea trădarea din partea lui Iuda, predarea Lui de către iudei în mâinile romanilor și răstignirea. Pe lângă aceasta El a vorbit cu ucenicii Lui și despre altceva. Când a vorbit despre prinderea Lui și moartea Lui, El a citat un text biblic din cartea Zaharia 13.7, unde Dumnezeu spune: „Voi bate păstorul și oile turmei se vor risipi.”

Nu numai oamenii au făcut ceva, ci și Dumnezeu a făcut ceva: El a bătut Păstorul. Ce vrea să se spună prin aceasta? De ce a făcut El aceasta? Oamenii au respins pe Hristos și L-au omorât dintr-un fanatism religios și din invidie religioasă. Isus din Nazaret le-a arătat prea mult greșelile lor. El a dat pe față păcatele lor și a dezaprobat sfințenia lor aparentă. Ei n-au putut suporta aceasta; glasul Lui trebuia omorât. Aceasta se vede clar din Biblie.

Dar de ce L-a bătut Dumnezeu? Aceasta nu se poate explica cu argumente. În Hristos Însuși nu a fost nici măcar un singur motiv pentru a face aceasta. Niciodată El nu a făcut ceva spre dezonoarea lui Dumnezeu, și nici nu a făcut ceva independent de Dumnezeu. Căci în acest caz, cu tot „binele” făcut se face ceva greșit. Însă nici măcar aceasta nu a avut loc la Isus din Nazaret. De ce L-a bătut Dumnezeu? De ce în mijlocul zilei a devenit întuneric pe Golgota, și de ce a trebuit Hristos să strige: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27.46).

Răspunsul la această întrebare îl cunoaștem numai pentru că Dumnezeu ni l-a revelat în Biblie. Dumnezeu L-a părăsit, deoarece Hristos a devenit pe cruce purtătorul păcatelor. Deoarece El a vrut să ia acolo locul meu ca păcătos și a vrut să poarte pedeapsa pe care o meritam eu. Profetul Isaia a profețit aceasta cu următoarele cuvinte: „Pedeapsa care ne dă pacea era asupra Lui” (Isaia 53.5).

Dacă crucea nu ar fi mai mult decât o faptă a oamenilor, atunci dumneavoastră și eu nu am avea nici un folos din moartea lui Hristos. Crucea este și o chestiune între Dumnezeu și Hristos. Aici Hristos a stat în judecata, care era partea noastră.

Probabil dumneavoastră niciodată nu ați văzut sfârșitul vieții lui Isus Hristos în această lumină. Probabil niciodată nu ați vrut să-l vedeți așa, deoarece nu ați vrut să recunoașteți că sunteți un păcătos, sau nu ați vrut să recunoașteți că păcatele dumneavoastră merită a judecată așa de gravă. Însă fie că vreți sau nu vreți să recunoașteți, crucea stă întotdeauna ca dovada cea mai mare a adevărului acesta: „Eu voi bate Păstorul”.

Cât de fatal este dacă dați la o parte acest aspect despre Golgota. Golgota arată adevărul afirmației următoare: „Este înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!” (Evrei 10.31). Aceasta înseamnă întineric veșnic și părăsire veșnică. Hristos a vrut să le ia pe amândouă asupra Lui, ca să poată fi Lumina pentru dumneavoastră și să deschidă pentru dumneavoastră drumul spre Dumnezeu. Spus mai bine: El Însuși este drumul. Crede-ți în El, atunci crucea va avea un înțeles mai mare decât numai unul istoric.

Titlul original: „Ik zal de herder slaan ...“

Sursa: www.jaapfijnvandraat.nl